

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

2020. július 19.

Kálmánháza, Mandabokor, Felsősimá

Istentisztelet

Cím: Tudunk-e a következményektől nem féltő Krisztus követő életet élni?

(1. dia) „**11 Boldogok vagytok, ha énmiattam gyaláznak és üldöznek titeket, és mindenféle rosszat hazudnak rólatok. 12 Örüljete és ujjongjatek, mert jutalmatok bőséges a mennyekben, hiszen így üldözték a prófétákat is, akik előttetek éltek.**” Mt 5,11-12

Drága Gyülekezet!

Elérkeztünk a hónapok óta tartó sorozatunk utolsó részéhez. Arra sajnós nincsen időnk, hogy röviden összefoglaljuk, összegezzük az elmúlt hónapokban hallottakat, ha valaki szeretné meghallgatni, akkor erre van lehetőség, az V. körzet honlapján, elolvashatja, megnézheti, meghallgathatja.

Amit viszont megerősíthetünk, hogy Jézus első nyilvános prédikációja, amelynek témája a boldogság. Arról beszél, hogy „*kik lehetnek boldogok*” és „*hogyan lehet boldog az ember*”?

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

Csupa olyan **(2. dia)** – az ember számára felfoghatatlan „ellentétpárok” – paradox mondatok, amelyre azt mondhatná, így biztos nem lehet boldog az ember. Sokan összekeverik azt is, hogy boldognak lenni, vagy boldogulni ebben az életben. Hallhattunk arról is, hogy nem mindenki boldog, aki boldogul, de mindenki boldogul, aki boldog. Más a mérce a krisztusi – és a világi boldogság tekintetében. **(3. dia)** A forrás nem mindegy! Mi a boldogságom forrása? Honnan fakad? Mi fakad belőle? Ezek olyan kérdések, amelyeket érdemes tisztázni! Minden emberben ott van a boldogság iránti olthatatlan vágy. Az a nem mindegy, hogy mivel kívánja oltani. Mi a forrás? Lehet olyannal is oltani, mely ideig-óráig a felüdítés érzését adja, de a szomjat nem oltja, mert az ember mindig azt fogja érezni, hogy a szomj megmaradt. A telítettség megvan, a szomj megmaradt. **(4. dia)** Az ábra jól kifejezi, amire gondolok, hiszen sokan tapasztalhattuk már, hogy azt a belső szomjat ezek az üdítők nem oltják. Az igazi szomjoltó a tiszta víz. Az üdítők a telítettséget megadják, de a szomjat nem oltják. Alkalmatlan

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

a szomjoltásra! Ezért is beszél Jézus az élő, éltető, szomjoltó vízről, amikor azt mondja **(5. dia)**: „¹Ti szomjazók mind, jöjjetek vízért, még ha nincs is pénzetek!” Ézs 55,1

„Jöjj! Aki csak hallja, az is mondja: Jöjj! Aki szomjazik, jöj-jön! Aki akarja, vegye az élet vizét ingyen!” Jel 22,17

„¹³Jézus így válaszolt neki: Aki ebből a vízből iszik, ismét megszomjazik, ¹⁴de aki abból a vízből iszik, amelyet én adok neki, soha többé meg nem szomjazik, mert örök életre buzgó víz forrásává lesz benne. ¹⁵Az asszony erre ezt mondta: Uram, add nekem azt a vizet, hogy ne szomjazzam meg, és ne kelljen idejárnom meríteni.” Jn 4,13-15.

Jézus azt ígérte, aki abból merít, amit Ő ad, azt Ő megelégti, betölti, boldogság iránti szomját oltja. Ezért, aki Jézussal és Jézusból él az lesz igazán boldog! A fontos kérdés ezen a mai délelőttön **(6. dia)**, te mivel, vagy helyesebben kivel kívánod oltani a boldogság iránti szomjodat? Minden, ami nem Jézusból fakad, ideig-óráig betölt, de nem olt. Jézus valami olyat ad, ami semmi-

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

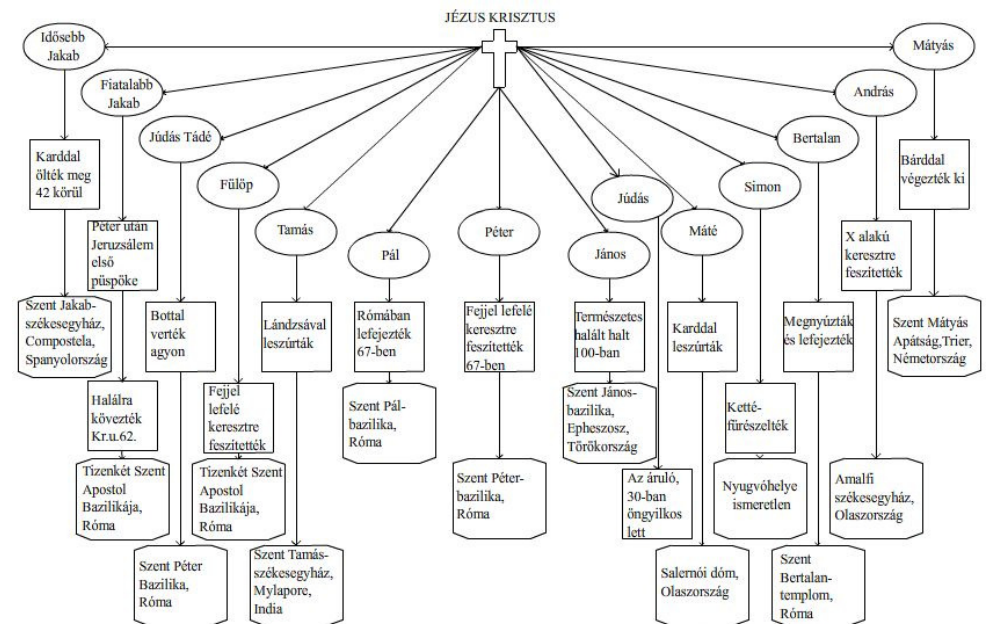
vel nem ér fel, ami páratlan, semmihez sem fogható. Ezt a páratlan, semmihez sem fogható boldogságot tapasztalták meg nagyon sokan, akik már sok helyen keresték, sokféle módon és a sok próbálkozás, a sok vargabetű, a sok mellékvágány, zsákutca után egyszer csak Jézusnál megtalálták, amit kerestek. Egyedül Jézusnál kapott az a szív nyugalmat, békességet, boldogságot. Ezért nem mindegy, hogy mi a forrás, mi az alap! **(7. dia)** A boldogulásodat keresed, vagy boldogságot? Ez egy olyan fontos kérdés, amely az **(8. dia)** irányt fogja megszabni! Miért fontos erről beszélni? Azért, mert a felolvasott Igénk olyan témát érint, amelynél azonnal, vagy nagyon gyorsan kiderül, hogy mi az alap, amire építetted az életedet, mi a forrás, amiből merítesz? Azt mondja Jézus **(9. dia)**: „¹¹**Boldogok vagytok, ha énmiattam gyaláznak és üldöznek titeket, és mindenféle rosszat hazudnak rólatok. ¹²Örüljetekek és ujjongjatok, mert jutalmatok bőséges a mennyekben, hiszen így üldözték a prófétákat is, akik előttetek éltek.**” Azért beszéltem először a forrásról, a boldogság állapotáról, mert a hívő embert nem a külső körülmények kell, hogy meghatározzák. A

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
 "Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
 Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
 Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

boldogság az egy állapot, nem egy pillanatnyi körülmény, ideig-óráig tartó helyzet! A boldog állapot az ebből a jézusi forrásból merít, Ő lesz az alap még akkor is, ha a körülmények változnak. A Jézus iránti szeretet, a Hozzá való ragaszkodás, a Benne való hit minden körülményben megállja a helyét. Nem a külső körülményektől, a pillanatnyi helyzettől, lelki-érzelmi állapottól függ, hanem az egy állapot. Akkor is, ha éppen viharok, mélységek, nehézségek, fájdalmak vannak. **(10. dia)** A képen látható film segít megérteni, miről is beszélek. A Jézustól kapott, a Tőle nyert boldogság állapota olyan, mint az óceán. Az óceán felszíne alatt 8-10 méterrel a csend és a nyugalom állapota van még akkor is **(10/a dia)**, ha a felszínen háborgó, több méteres hullámok, óriási viharokkal tombolnak. Az óceán nyugalma egy állapot, a vihar egy pillanatnyi, ideig-óráig tartó, átmeneti időszak. Ilyen a Krisztusban nyert élet. A szív mélyén a Krisztusban elrejtett élet békesége, nyugalma testesül meg akkor is, amikor a hívő élet felszínét viharok, olykor hatalmas hullámok, háborgó nehézségek szaggatják. A szív mélyén azonban ott van a Krisztustól kapott békeség.

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
 "Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
 Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
 Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

Ilyen békesége volt a tanítványoknak is, akiket Jézus felkészített a legnehezebbekre. Jézus ezzel a „boldogmondások” prédikációjával nem csak arról beszélt, hogy hogyan lehet boldog az ember, hanem arról is, hogy a hívő embert mi fogja érni ebben a világban. Jézus nem árult zsákbamacskát, hanem elmondta, hogy az Ő nevéért üldözni fognak benneteket, kigúnyolnak, megvetnek, lenéznek, ostobának fognak nézni. Jézus felkészítette az övéit. S nézzétek meg **(11. dia)**, összegyűjtöttem, hogy az apostolok hogyan haltak meg. Drámai ez az ábra. Egyedül János, a szeretett tanítvány halt meg természetes halállal.

HOGYAN HALTAK MEG ÉS HOL NYUGSZANAK AZ APOSTOLOK

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

János és Júdás kivételével mindegyiket kivégezték. Mindegyiknek üldöztetést kellett átélnie. Természetesen nagyon nehéz volt, talán emberileg a kétség, a tehetetlenség, a kétségbeesés terhei rakódtak ezekre az emberekre. A felszínen ott volt az üldöztetés vihara, de szívük mélyén ott volt az a békesség, amire Jézus felkészítette őket. Hadd idézzem fel azokat az időket néhány perc erejéig számotokra:

Móra Ferenc **(12. dia)** az „Aranykoporsó” című regényében eleveníti fel a nagy keresztényüldözés légkörét: „*Most utaztam keresztül Maximianus országain, s ezért nem tudok másról álmodni, csak korbácsokkal, kínpadokkal, karóba húzott asszonyokkal, vadállatok elé dobott gyerekekkel. Az Alpeseektől idáig kereszttek szegélyezik az országutakat, és azokról keresztények rothadt húsát szagatják le a vadállatok. Derékig a farkasok, azon felül a hollók és a keselyűk. [...] Ahogy ezelőtt minden provinciának megvolt a nemzeti viselete, most nemzeti kínozóművészet alakult ki mindenütt. Szíriában a forró szurokkal töltött üst védi az istene-*

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

ket, Kappadókiában az olvasztott ólom, Júdeában a fejsze, Pontusban a kerék (kerékbetörés). Galerius caesar nekem magamnak dicsekedett vele, hogy ő mennyivel emberségesebb isten, mint a keresztényeké. Az, egy almatolvajt is örök tűzben sütögettet. Ő olyan rostélyt talált ki, amelyen a legöregebb keresztény is puhára sül egy óra alatt.”

(13. dia) Tertullianus ezt írta:

„Ha meggyilkoltok, megkínoztok, elítélték bennünket... Igazságtalanságotok tanúsítja, hogy ártatlanok vagyunk... Minél több embert kaszaboltok le közülünk, annál többen csatlakoznak hozzánk. A keresztények vére magvetés.”

(14. dia) Ifjabb Plinius, a kis-ázsiai Bithynia követe (111-113) írta Traianus császárhoz egyik levelében:

„Nemcsak a városokban, hanem a falvakban és a tanyákon is elharapódzott ennek a babonaságnak (a kereszténységnek) a ragálya.”

A levél egyéb részeiből az derül ki, hogy a kereszténység a 2. század elején rohamos térhódításnak indult az egész tartományban. A

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

pogány istenek templomai hovatovább teljesen elnéptelenedtek.

Plinius arra a kérdésre, hogy milyen eljárást kövessen a keresztények ellen, a császártól ezt a feleletet kapta:

„Nem kell utánuk nyomozni, ha azonban feljelentik őket és vádolják őket, büntetendők; de úgy, hogy aki nem vallja magát kereszténynek és ezt kézzelfoghatóan bizonyítja, azaz áldozatot mutat be isteneinknek, megbánása alapján bocsánatot nyerjen.”

Ilyen helyzetben voltak ezek az emberek hűségesek, hitvallók az ókorban, Krisztus utáni századokban. Ma is vannak ilyenek, akik hitvallók, akik hűségesek, akik ragaszkodnak Jézus Krisztushoz és még a nehézségekben is boldogok tudnak lenni, mert tudják, hogy ezt a boldogságot, Krisztustól kapott örömet senki nem veheti el tőlük.

Egy másik történetet hadd meséljek el nektek, mely időben sokkal közelebb van hozzánk az 1990-es évekből (*Soon Ok Lee könyvéből*) **(15. dia)**: *„Egy februári estén 1992-ben az öntődébe mentem. A napi munka már majdnem véget ért és nekem kellett a produkciót ellenőriznem. Láttam, amint 8 keresztény fogoly egy*

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

nagy metáلكondért cipelt, amelyben olvasztott érc volt. Egy felügyelő szidalmazta őket hangos átkozódások közepette: Holnap megint átnevelés lesz, amiért ennyire csökönyösek vagytok! Holnap meg lesznek tisztítva a gondolataitok! Holnap mindenkinek elfogjátok mondani, hogy a Menny csak egy mese, különben meg lesztek ölve! Megértettétek ezt?

Egyikük sem felelt a felügyelőnek. A következő nap egy fontos nap volt az átnevelő programban és mindenképpen azt akarta, hogy ezek a keresztények megtagadják a hitüket. Ráüvöltött a férfiakra: Mért nem válaszoltok nekem? Azonnal válaszoljatok! De ők továbbra is hallgattak. A felügyelő átkozódott: Ti kurvák fiai! Gyertek ide, mind a nyolcan, a padlóra veletek, arccal lefelé! Odaléptek, letérdeltek és lehajtották a fejeiket. A felügyelő odakiáltott néhány többi fogolynak: Ezeknek a disznóknak egy leckére van szükségük! Úgy tesztek, mintha nem ismernének engem! Hozzatok égő fémeket a kályhából és öntsétek rájuk! A munkások arca fehérre vált. A folyékony fém több mint 1.000 fokos volt. Tétováztak. Velük együtt akartok meghalni? - ordított rájuk a felügyelő.

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

A munkások elszaladtak, hogy egy kondért hozzanak olvasztott fémmelel. Ráöntötték a fémmelel a nyugodtan ülő keresztényekre. Hirtelen égő hús szaga érződött. Láttam, amint a keresztények teste összezsugorodott, ahogyan a folyékony fém a testükbe égett. A padlóra estem, majdnem elveszítettem az eszméletemet ettől a sokktól. Egyszer csak hallottam, hogy eszelősen üvöltök. Más foglyok is kiáltottak, amint a 8 keresztény meghalt. Ránéztem a holttestekre. Mit hittek ezek az emberek?! Mi lehetett nekik fontosabb az életüknel?! Azokban az években ott a táborban sok keresztényt láttam meghalni. Egyikük sem tagadta meg azt az Istent, aki a Mennyben van. Pedig csak annyit kellett volna mondaniuk, hogy már nem hisznek Istenben és akkor szabadon engedték volna őket. Miért nem félték ezek az emberek a haláltól? Az ő hihetetlen hitük egy nagy kérdést hozott fel a szívembe: Mit láttak ezek az emberek? Mi volt nekik - ami nekem nem volt?!"

Olyan mély hatással voltak erre az asszonyra ezek a hitvalló keresztények, hogy elgondolkodott azon, „Miért nem félték ezek az emberek a haláltól? Az ő hihetetlen hitük egy nagy kérdést hozott

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

fel a szívembe: Mit láttak ezek az emberek? Mi volt nekik - ami nekem nem volt?!"

Ezeknek a munkatáborban lévő hívő keresztényeknek a szívük felszínét borzolták az üldöztetés kínjai, fájdalmai, de tudták, hogy a Krisztussal való boldog, semmihez nem mérhető kapcsolatukat semmi nem veheti el. Krisztusból merítették, vele éltek, vele kötötték össze az életüket, engedelmesek voltak, hűek maradtak és ezek a mártírok hűségükkel prédikáltak. Lehet, hogy nem voltak a szavak emberei, de erőteljesebb volt a prédikációjuk, mint az én, vagy bármelyikünk szavai. Nem veszélyeztette a boldog állapotukat semmi, jöhettek viharok, semmi és senki nem választhatta el őket Krisztus szeretetétől.

Richard Wurmbrandt, akire utaltam már a múlt alkalmak folyamán, 14 év börtön után 1967-ben írta vallomásában **(16. dia)**: „Abban a megtiszteltetésben volt részem, hogy valódi szentekkel, a hit hőseivel lehettem egy cellában akik olyanok voltak, mint az első századi keresztények. Megvonták maguktól a piciny

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

ételadagjukat, és odaadták a leggyengébbeknek. Osztottak mindenben, amijük csak volt. Életükkel tettek bizonyosságot Krisztusról az üldözőiknek. Boldogan haltak meg Krisztusért. A rabláncainkat hangszerként használtuk, és együtt énekeltünk a mi Urunknak. A természetfeletti természetessé vált számunkra. Sok gyönyörű dolgot láttam. Összesen tizennégy évet töltöttem börtönben. Sok éven keresztül nem láttam a csillagokat, madarakat, de még egyetlen pillangót sem. Ennek ellenére szeretem az oroszokat, és még a kommunistákat is teljes szívemből. Megölhetik a keresztyéneket, de a szeretetünket nem ölhetik meg. Gyűlölöm a kommunista rendszert, de szeretem az embereket. Megtapasztaltunk egy új típusú keresztyénséget, amelyben Krisztus szeretete mindent legyőz."

Akinek helyén van a szíve, rendezett az élete, aki Krisztusban éli az életét, szeretne hűséges lenni, engedelmisségben élni, s ha jönnek is a nehezek, a terhek, Jézus Krisztus meg fogja őrizni, mert a hűségeseket megtartja. Jézus nem siker -, happykeresztyéneket akar látni, abból van nagyon sok, hanem a kevesen is hű, engedelmes életű keresztyéneket.

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

Ma, ebben a konszolidált, komfortos, mindent megtehetek és megvehetek világban, amelyben a keresztyének is élnek, vajon tudunk-e hitvalló, mártír életet élni? Tudunk-e odaszánt, odaszentelt, elkötelezett, mindenben és mindenáron engedelmeskedő életet élni? Tudunk-e a következményektől nem félni, az életünket nem kímélő, az egzisztenciánkat, kényelmünket nem féltő Krisztust követő életet élni? Ez csak úgy lehetséges, ha naponként Jézus Krisztussal kelünk és fekszünk, belőle merítünk, ha vele élünk, vele tűrünk és szenvedünk. Az ilyen hívő emberek akkor is boldogok tudnak lenni **(17. dia)** – ahogy Jézus fogalmaz – **akkor is ... „¹¹Boldogok vagytok, ha énmiattam gyaláznak és üldöznak titeket, és mindenféle rosszat hazudnak rólatok. ¹²Örüljete és ujjongjatek, mert jutalmatok bőséges a mennyekben, hiszen így üldözték a prófétákat is, akik előttetek éltek.”**”¹¹. Ilyen odaszánt hitet adjon nekünk Jézus Krisztus!

Ámen!